

Sygn. akt IV KK 73/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 19 marca 2021 r.,

sprawy **M. B.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę – adw. G. J.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 28 października 2019 r., sygn. akt IV K (...)

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

I. pozostawić bez rozpoznania kasację wniesioną przez adw.

G. J.;

**II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego M. B.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 16 października 2020 r. w sprawie sygn. akt II AKa (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 października 2019 r., sygn. akt IV K (...), wobec M. B., na skutek czego został on skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.p.k. i art. 13 § w k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności; w pozostałej części wyrok ten został utrzymany w mocy.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) kasacje zostały wniesione przez adw. M. H. i adw. M. K., r.pr. G. I. oraz przez adw. G. J.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez adw. G. J. musiała być pozostawiona bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację m.in. wówczas, gdy nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., a więc gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 lub w art. 429 § 1, albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1. Sytuacja procesowa, jaka zaistniała w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że adw. G. J. nie jest osobą uprawnioną do wniesienia kasacji w imieniu skazanego M. B.

W myśl art. 77 k.p.k. oskarżony może mieć nie więcej niż trzech obrońców. Przepis ten stosuje się na każdym etapie postępowania, także w postępowaniu kasacyjnym, co oznacza, że również w tej fazie postępowania skazanego może bronić jedynie trzech obrońców. Zależnie od treści upoważnienia do obrony, każdy z nich może sporządzić i wnieść kasację, mogą też dokonać tej czynności łącznie, względnie podejmować czynności procesowe o charakterze obrończym w postępowaniu kasacyjnym, które nie polegają na sporządzeniu i wniesieniu kasacji. Istotne jest jedynie to, by w określonym momencie postępowania skazany miał nie więcej niż trzech obrońców. W sytuacji, kiedy ustanowiony byłby kolejny obrońca, nie mógłby być uznany za osobę uprawnioną do dokonywania czynności na korzyść skazanego.

Jak wynika z akt sprawy M. B. w dniu 3 grudnia 2020 r. umocował do obrony w postępowaniu kasacyjnym dwóch obrońców – adw. M. H. i adw. M. K., którzy wnieśli jedną kasację. Następnie, w dniu 7 grudnia 2020 r. umocowany do obrony w postępowaniu kasacyjnym został także r.pr. G. I. Ten obrońca również wniósł kasację. Ze wskazanych czynności procesowych skazanego wynika, że 7 grudnia 2020 r. został wyczerpany określony w art. 77 k.p.k. limit obrońców, którzy mogli podejmować czynności obrończe związane z jego obroną.

Pomimo takiego stanu rzeczy, na podstawie pełnomocnictwa z 8 grudnia 2020 r. obronę w postępowaniu kasacyjnym podjął jeszcze adw. G.J., który także sporządził i wniósł kasację w niniejszej sprawie. Kasacja ta została przyjęta, pomimo iż ustawa procesowa nie przewiduje możliwości obrony skazanego przez więcej niż trzech obrońców.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że pełnomocnictwo, którego treścią było ustanowienie obrońcą adw. G. J. „w sprawie kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...)”, jako w kolejności czwartego obrońcy, było czynnością o tyle nieskuteczną, że obrońca ten, w świetle art. 77 k.p.k. nie mógł na jego podstawie podjąć żadnych działań procesowych w sprawie, a więc także sporządzić i wnieść kasacji. W konsekwencji kasacja ta musiała zostać uznana za wniesioną przez osobę nieuprawnioną, co rodziło obowiązek odmowy jej przyjęcia. W sytuacji, kiedy pomimo treści art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., została ona jednak przyjęta, konieczne stało się pozostawienie jej bez rozpoznania, w myśl art. 531 § 1 k.p.k., co też Sąd Najwyższy uczynił w pkt. I postanowienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego w zakresie wskazanej wyżej kasacji wynika z treści art. 636 § 1 k.p.k.